

НАШЕ

ЖИТТЯ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 40 (326)

Субота, 6 жовтня 1973 р.

Ціна 2 коп.

В ЗВІТНІЙ доповіді XXIV з'їзду КПРС Генеральний секретар ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнєв говорив:

«Серцевиною всієї ідейно-виховної роботи Комуністичної партії є формування у широких масах трудящих комуністичного світогляду і виховання їх на ідеях марксизму-ленінізму».

Виховувати молоде покоління будівників комунізму покликані колективи педагогів усіх ланок, починаючи з вихователів дітей дошкільного віку і кінчаючи педагогами вищих учбових закладів. Та чи не найбільша доля цієї великої державної справи припадає на вчителів початкових і середніх шкіл, спеціальних шкіл-інтернатів саме тому, що вони першими відкривають світ чарівного дітям, формують характери і виховують їхню волю і мужність, любов до Батьківщини.

Велика і почесна роль вчителя у нашій країні. Комуністична партія і радянський уряд створили для величезної армії вчителів Країни Рад всі умови для їхньої плідної роботи.

Наша радянська школа успішно вирішує завдання, які поставила перед нею партія, які визначені в рішеннях XXIV з'їзду КПРС.

Науково-технічний прогрес, який відбувається в наш час, нові досягнення в усіх галузях науки і техніки, на виробництві ставлять

ЗАВТРА—ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

перед школою нові завдання, вимагають і відповідної перебудови роботи.

Особливу турботу проявляють педагоги в спецшколах-інтернатах, в яких навчаються діти членів Українського товариства глухих. В республіці діє 49 спецшкіл-інтернатів для глухих і слабочуючих дітей, в яких працює понад тисячу вчителів і вихователів.

В сурдолабораторії при Науково-дослідному інституті педагогіки, куди ми звернулися, нам повідомили, що у новому навчальному році в програму шкіл для глухих дітей введено «предметно-практичне навчання». Це викликано потребою більш повного використання зорових можливостей дітей. Предметна діяльність створює основу для вивчення загально-освітніх предметів, так званих життєвих понять. Перші результати предметно-практичного навчання добре себе зарекомендували.

Відзначаючи День учителя, сьогодні слід назвати серед кращих—колектив Київської школи-інтернату № 9 для слабочуючих дітей—директор І. В. Бойцов, завуч

Ж. С. Салова, колектив Чернівецької школи для глухих дітей—директор В. М. Ключник, завуч А. К. Павленко, колективи Київської школи для глухих дітей, Харківської школи для слабочуючих, Феодосійської, Ворошиловградської, Полтавської та багатьох інших шкіл. Колективи цих шкіл творчо вирішують проблеми виховання дітей.

Із шкіл-інтернатів щорічно на учово-виробничі підприємства приходять сотні юнаків і дівчат, які після навчання у виробничих групах поповнюють славу армію робітничого класу, приймають і гідно несуть трудову естафету батьків.

Зв'язки ці повинні час од часу міцніти з тим, щоб молодь, будучи ще в стінах школи, мала можливість знайомитися із виробництвом, з колективом, в якому багатьом, як показує життя, доведеться працювати. І в цьому їм повинні допомогти і педагоги і керівники учово-виробничих підприємств Товариства.

З Днем учителя, дорогі наші товариші!

ТРЕТЬОМУ, ВИРІШАЛЬНОМУ—
УДАРНУ ПРАЦЮ!

Трудівники Дрогобицького учово-виробничого підприємства не послаблюють темпів випуску меблів для населення. В усіх цехах та дільницях УВП виробничники стали на трудову вахту на честь 56-ї річниці Великого Жовтня.

На фото: бригадир цеху механічної обробки дерева В. Шамушовський (праворуч) перевіряє якість виготовлення меблевих заготовок верстатником Р. Пшеницьким. Ударник комуністичної праці щодня виконує норми виробітку на 135—140 процентів.

ПЛАН III КВАРТАЛУ —
ДОСТРОКОВО

Львів. Включившись у соціалістичне змагання за дострокове виконання плану третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки, колектив Львівського УВП-1 добився певних успіхів у виконанні основних завдань плану третього кварталу поточного року.

Так, квартальний план з обсягу реалізації товарної продукції виконано до 24 вересня і до кінця кварталу реалізовано надпланової продукції на суму 80 тисяч карбованців, значно перевиконано план по зростанню продуктивності праці, підвищилася середньомісячна зарплата, а також коефіцієнт якості вироблюваної продукції.

При плануванні коефіцієнта якості 99,9 процента — фактично він становив 99,5 процента. Таким чином, фактичні витрати по реалізації продукції даної сортності значно зменшилися. Підприємство не мало жодної рекламції, а також не було повернення продукції з причин поганої якості. У зв'язку з значним підвищенням випуску чоловічих сорочок, та в наслідок інтенсифікації виробничих процесів, увага до якості продукції набула особливого значення.

Що ж робиться на підприємстві в цьому напрямку?

Показники якості стали однією з найважливіших умов соціалістичного змагання. Кожна з дільниць має конкретні завдання, колективи змагаються між собою за підвищення якості вироблюваної продукції і, в той же час, прагнуть випустити якомога більшу кількість продукції з першого пред'явлення, на яку ведеться щоденний облік. Досягнуті показники вивішуються для ознайомлення на дошках показників. В цих показниках відбиваються дані про роботу кожного потоку, а також скільки кожний робітник здав про-

дукції за робочу зміну. Заходи морального стимулювання поєднуються з матеріальним.

Слід відзначити, що положення про якість вироблюваної продукції коректується щорічно з урахуванням досягнутих результатів. В минулому році, наприклад, премії робітникам, зайнятих на пошитті сорочок, виплачувалися за здачу продукції з першого пред'явлення не менше 90 процентів.

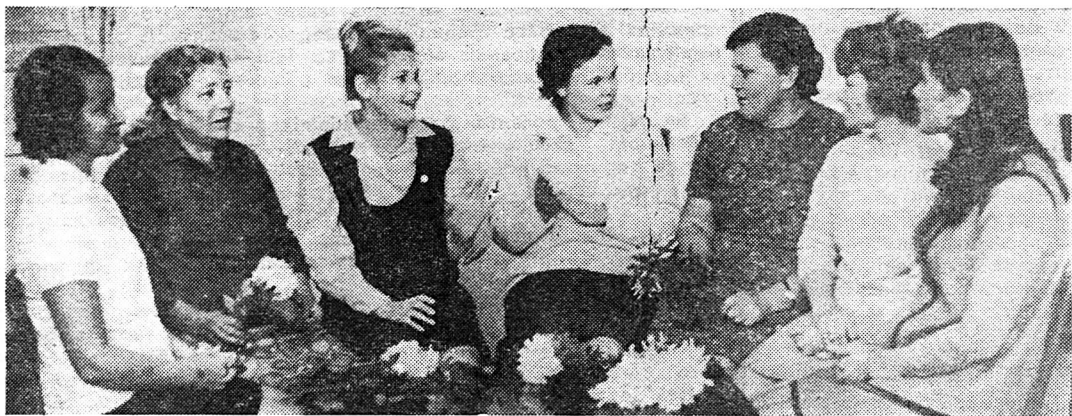
В цьому році преміями в такому розмірі стали відзначатися ті робітники, які здають 95 процентів продукції з першого пред'явлення. Завдяки цьому в III кварталі здача продукції з першого пред'явлення склала понад 98 процентів. Колективом підприємства виконані також прийняті соціалістичні зобов'язання на III квартал цього року.

Досягти високих показників в роботі підприємства допоміг також постійний контроль за виконанням соціалістичних зобов'язань колективами дільниць та бригад.

Вже стало правилом на УВП щомісячно підводити підсумки виконання умов соціалістичного змагання. Серед них боротьба за краще виконання плану з обсягу виробництва, якості, продуктивності праці, економії матеріалів. Вже за два місяці перше місце у соціалістичному змаганні приносить потік № 3, який очолює майстер Г. П. Курилас.

Високі показники та відмінну якість вироблюваної продукції показують робітничі Львівського учово-виробничого підприємства № 1. Серед них М. П. Вахулович, І. Ф. Рогова та багато інших. Середній процент виконання норм виробітку у передовиків виробництва становить 125—128 процентів.

Г. ГОРПАЧ,
старший економіст Львівсько-
го УВП-1.

На фото: завідувача учовою частиною Полтавської школи-інтернату для глухих дітей Парасковія Миколаївна Варич (в центрі) проводить ізсурдопедагогами (зліва направо) Ганною Вячеславівною Івченко, Тамілою Михайлівною Лейва, Валентиною Іванівною Павленко і Марією Кирилівною Ткаченко чергову бесіду про позакласну роботу з учнями.

З ДРУЖНІМ ВІЗИТОМ

З 22 по 26 вересня з дружнім візитом у Москву перебував генеральний секретар Всесвітньої федерації глухих (ВФГ) доктор Чезаре Магаротто.

Чезаре Магаротто народився в 1917 році, звання магістра економіки одержав в університеті (м. Падуа), а потім ступінь доктора статистики в університеті м. Трієста (Італія).

Після проведення I Всесвітньої конференції глухих в Римі у 1951 році була заснована ВФГ. З того часу доктор Чезаре Магаротто являється генеральним секретарем ВФГ і головним редактором журналу ВФГ «Голос тишини». У нього є декілька наукових робіт з проблем глухоти.

В Московському Науково-дослідному інституті дефектології Академії педагогічних наук СРСР від-

булась бесіда, в якій взяли участь доктор психологічних наук, членкореспондент АПН СРСР Т. А. Власова, професор С. А. Зиков, співробітник інституту А. П. Гозова, голови Центрального правління Товариств глухих В. А. Фуфаєв (ВТОГ), А. Х. Семко (УТОГ), М. П. Шарко (БілТОГ) і доктор Чезаре Магаротто.

Доктор Т. А. Власова розповіла про роботу, яку проводить Науково-дослідний інститут дефектології АПН СРСР, його структуру, роботу лабораторій, про методи навчання глухих дітей.

В ході бесіди гість цікавився питаннями виховання дітей дошкільного віку, зокрема, проблемою інтеграції глухих в товаристві чуючих. На всі питання, якими цікавився гість, доктор Т. А. Власова дала вичерпні відповіді.

25 вересня доктора Ч. Магаротто приймала міністр соціального забезпечення РРФСР тов. Д. П. Комарова, яка ознайомила присутніх і гість з питаннями, які вирішує Міністерство соціального забезпечення РРФСР у співдружності з іншими міністерствами, відомствами і організаціями в справі соціального забезпечення інвалідів, навчання молоді і їх трудовлаштування, про роботу Всеросійського товариства глухих та сліпих.

Доктор Чезаре Магаротто розповів присутнім про свої враження, які справили на нього відвідини шкіл глухих, Науково-дослідного інституту дефектології, Всеросійського товариства глухих.

26 вересня доктор Чезаре Магаротто відбув на батьківщину.

27 вересня 1973 року. Космодром Байконур. Все ближче старт, все менше людей на фермах обслуговування. Оголошується п'ятихвилинна готовність.

Чіткі, короткі команди. І, нарешті, остання, завершальна:

— Пуск!

Корабель «Союз-12», пілотований космонавтами Василем Григоровичем Лазаревим і Олегом Григоровичем Макаровим, вирушив у черговий космічний рейс.

...Перший у світі штучний супутник Землі було запущено з цього ж космодрому четвертого жовтня 1957 року. Одним із конструкторів перших космічних супутників і пілотованих космічних кораблів був житомирянин Сергій Павлович Корольов.

З його ім'ям зв'язані найбільші завоювання радянської космічної науки — перший у світі штучний супутник Землі, пілотований людиною перший зоряний корабель, пер-

ший вихід людини у відкритий космос.

У напруженій праці й творчих пошуках С. П. Корольов десятиріччями торував шлях до зірок. Здобутками талановитого вченого користуються радянські соколи-космонавти, які першими в світі розпочали еру космічної навігації.

Настільними книгами Сергія Павловича були праці видатного вченого й винахідника К. Е. Циолковського. Його теоретичні розрахунки й гіпотези у галузі аеродинаміки, ракетної техніки, теорії міжпланетних сполучень і польоту ракети з реактивним двигуном у космічному просторі, цілком захопили С. Корольова. Спираючись на сміливі ідеї вченого, С. Корольов спрямовував увесь свій талант на створення ракетної техніки.

Перша ракета його конструкції взяла старт у серпні 1933 року, а через рік — піднялась у захмарну височінь перша крилата ракета.

На фото: монумент академіку, двічі Герою Соціалістичної Праці С. П. Корольову, споруджений на одній із площ міста Житомира.

ЦИМИ ДНЯМИ у гостях у львів'ян побував на гастролях великий колектив художньої самодіяльності Мінського Палацу культури БілТОГ. У його складі: республіканський театр міміки та жести, ансамбль пантоміми «Рух» та ансамбль танцю. Всі ці колективи носять почесні звання «Народних самодіяльних».

Гастролю почалися в день республіканського конкурсу на звання «Краща швей-мотористка УТОГ».

— Що це, збіг обставин?

— Ні, — відповідає на моє запитання директор Палацу культури БілТОГ Валентина Петрівна Прусова. — Ми вже давно одержали запрошення Львівського обласного відділу УТОГ виступити перед львів'янами з останньою програмою і готувалися до цієї зустрічі. Планували приїхати наступного тижня, але несподівано почули про те, що фінал республіканського змагання швей-мотористок УТОГ має відбутись у Львові і призначений на 22 вересня. Вирішили неодмінно розпочати гастролі саме в цей день, присвятити свій виступ не тільки львів'янам, але й учасникам конкурсу, кращим швей-мотористкам УТОГ. Щоправда, для здійснення цього бажання довелося немало потурбуватися, перехвилюватися, бо часу на прибуття до Львова й особливо на доставку реквізиту, було зовсім мало. Болячись спізнитися. Звернулися до старшого інженера по експлуатації Мінської експлуатаційної бази міжміських перевезень Михайла Ананійовича Кириленка з проханням негайно виділити машину. Дізнавшись про причину такого прохання, він одразу ж відповів:

— Допоможемо. Даю вам одного з найкращих водіїв нашої бази, ударника комуністичної праці, відмінника соціалістичного змагання, нагородженого значком «За роботу без аварій I ступеня».

І шофер Павло Єгорович Короленко з честю справився із своїм завданням, — продовжувала Вален-

тина Петрівна. Тепер ми, як бачите, встигли.

Була показана п'єса Андрія Мажайонка «Трибунал».

Уже з перших хвилин глядачі відчували, що перед ними — талановиті самодіяльні актори. Трагікомедія-лубок хвилююче розповідала про життя білоруської сім'ї за часів німецько-фашистської окупації.

Перед глядачами розгортається сімейна драма.

...Діти разом з матір'ю вирішують втопити батька, Терешка (роль якого майстерно виконав Лев Конкін) в ополонці за те, що він вирішив служити німцям — його обрали сільським староостою. Батько прагне довести дітям і своїй дружині, що бути староостою, служити німцям — це не так вже і погано, адже тепер у нього в руках буде влада, у нього — колишнього пастуха...

Сцени, в яких передаються розмови дітей і дружини із зв'язаним ними батьком, дітей з матір'ю, — переконливі, правдоподібні, реальні.

Закінчується перша дія, і лише тепер у глядача з'являються сумніви: а чи й справді Терешко збирався прислужувати німцям? Збирався з пантелику остання (у цій дії) розмова Терешка з дружиною, Поліною (роль виконує Майя Соломаха). Куди відправляє чоловік свою дружину? Невже до партизанів, невідомо куди? Але ж дружина наказує дітям вартувати батька і ні в якому разі не розв'язувати його...

Хвилюють сцени відвідин мужньої білоруської сім'ї поліцаєм та німецьким комендантом. Сцени, в яких поліцай (роль виконує Федір Єлісєєв) прагне погнутися над Терешковою невісткою...

Ще більше вражає глядача сцена, в якій знову з'являється мати. Батька за її наказом розв'язують. Але чому? Діти, здається,

і розуміють, і ні. А справді, чому, навіщо? Мати наказує дітям слухатися в усьому батька, а він... староста, німецький прихвостень. Діти неохоче виконують суворий наказ матері... Глядач уже здогадується про все, усе стає зрозумілим і дітям. Тепер вони готові впасти перед батьком на коліна, готові повірити в його людську гідність.

— Але де ж Володька? — питає батько.

А син Володька пішов змивати своєю кров'ю батькову ганьбу. Він вирішив обов'язатися гранатами і разом з обом підірвати німецьку комендатуру.

...Чорна, чорна ніч. Постає батька з сином на руках...

Батько не видає таємниці дітям. А діти — гідні своїх батьків.

П'єса, її виконання щиро захопили глядачів силою правди, акторською майстерністю.

Постановку п'єси «Трибунал» здійснила режисер, народна артистка БРСР Юдіф Самойлівна Арончик.

У залі довго не вщухають дружні, гарячі овації. Глядачі пробираються до сцени, щоб вручити акторам квіти, і цим висловити свою повагу до акторів за години зустрічі з прекрасним мистецтвом гри.

Наступного дня мінчани порадували глядачів новою концертною програмою. У першому відділенні концерту виступив лауреат Міжнародного фестивалю в Брно, ансамбль пантоміми «Рух». Сама назва підкреслює спрямованість ансамблю, його постійні творчі шукання, його девіз: «Кожний порух — думка, кожна думка — рух». Програма ансамблю відображає багато проблем сьогодення, які хвилюють людей всього світу. Вона складається з двох відділень. Перше присвячене антифашистській темі, боротьбі з колоніалізмом. Друге відділення — за моти-

вами датського художника, лауреата Ленінської премії «За зміцнення миру між народами» Херлуфа Бідструпа.

Глядачі побачили 12 пантомім, познайомились з солістом ансамблю В. Прокоф'євим, який на Міжнародному фестивалі здобув першу премію за антифашистську пантомію «НІ!», з групою солістів (Т. Братішко, А. Ажгін, Ф. Шлімович, В. Прокоф'єв), яка удостоєна другої премії.

У другому відділенні концерту виступив ансамбль танцю. Його програма також була цікавою, інтернаціональною і за змістом, і за формою.

Серед танцюристів особливо сподобались глядачам солісти Валентин Павленко, Любомир Гурський, Микола Труханович, Оля Калтович, Зоя Заблоцька, Наталія Кленовська, Василь Довголенюк.

З великим успіхом виступив також і майстер оригінального жанру Віктор Щербак.

Хвилюючим було прощання глядачів з гостями. Під дружне тривале скандування і вигук: «Дружба! Дружба!», «Дружба!» із залу на сцену і з сцени у зал — летіли букети квітів. Особливі почесті віддали мінчанам львівські піонери.

Гості і господарі обмінялися пам'ятними сувенірами, а голова Львівського облвідділу УТОГ І. Динкевич та директор Львівського будинку культури О. Рехман вручили гостям вимпел і пам'ятну адресу, в якій, зокрема, записано: «Нехай і надалі міцніє і розвивається дружба між нашими колективами!».

Під час візиту дружби, гості з Мінська ознайомилися з роботою Львівського Народного самодіяльного театру міміки та жести. Для них було також влаштовано екскурсію по визначних місцях старовинного міста Львова.

А. БАРТКО.

ВРУЧЕННЯ ДИПЛОМА

МИНУЛОЇ неділі у Ворошиловградському будинку культури відбувся урочистий вечір, присвячений присвоєнню драматичному колективі цього культзакладу почесного звання «Народний самодіяльний театр».

У запрошеннях на цей вечір епіграфом були поставлені крилаті слова К. С. Станіславського: «Люби мистецтво в собі, а не себе в мистецтві».

При вході гостей привітливо зустрічали дівчата і юнаки, зодягнені в українські барвисті костюми. Це члени Народного самодіяльного ансамблю «Каблучок» Ворошиловградського будинку культури. Звучить музика. Молодь танцює. У фойє до цієї події спеціально обладнані стенди з фотознімками, що відображають творчий шлях драматичного колективу у майже за два десятиріччя його існування. На авансцені яскраво намальований заклик: «Не заспокоюйтесь на досягнутому, творіть, держайте!».

Розпочинається урочиста частина вечора. На сцені півколом розміщені столики, на кожному — квіти. За столиками — учасники вистав, позначених у афішах, що вивішені біля відповідного столика. «Сорочинська ярмарка» Гоголя, «Сліпе щастя» Штейна і Кузнецова, «Молода гвардія» Фадеева (за інсценівкою Гракова), «Сині роси» Зарудного — ось далеко не повний репертуар драматичного колективу. Тут же, на афіші, проставлено і рік постановки вистави. І, нарешті, «Назар Стодоля» Шевченка. За цю виставу колектив було удостоєно звання «Народного».

Всі учасники різних вистав розмістились за столиками в костюмах і гримі персонажів п'єс. Вечір відкриває голова міського відділу УТОГ В. Я. Волченкова. Вона вітає всіх присутніх з подвійним святом: Всесвітнім днем глухих і з врученням Диплома драматично-

му колективу, що удостоєний високого звання «Народний».

Коротко розповівши про Всесвітній день глухих, що його відзначають у всіх країнах в останню неділю вересня, та про Українське товариство глухих, яке є членом Всесвітньої федерації глухих, голова міськвідділу УТОГ переходить до розповіді про основні етапи творчого шляху колективу, що його вшановують.

Потім виступають учасники. Вони розповідають, як доводилося працювати над тією чи іншою роллю вистави. Їх розповіді супроводжувалися проекцією окремих епізодів з вистав через епідеоскоп на екран, що був встановлений в глибокій сцені.

Серед учасників і голова облвідділу УТОГ Т. А. Пилякіна. Вона розповіла про свою участь у виставі «На першій гулі» за п'єсою Степана Васильченка.

За дорученням Центрального правління УТОГ, автор цих рядків, вручив колективу диплом Народного самодіяльного театру.

Зі словом-відповіддю виступила, керівник колективу режисер Г. А. Підвисоцька. Велику групу артистів в цей вечір було нагороджено грамотами і грошовими преміями.

Оригінальним було привітання Народного самодіяльного ансамблю танцю «Каблучок», який виконав вітальний танець з рушниками і хлібом-сіллю. Цим номером розпочалась художня частина вечора.

Колектив Народного самодіяльного театру показав глядачам уривок з комедії «Німа дружина» французького письменника Анатолія Франса. Глядачі тепло сприйняли уривок з вистави.

Вечір вшанування народного колективу пройшов жваво, цікаво і оригінально.

ВИХОВАННЯ ПОЧУТТЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Широкого розмаху набрало соціалістичне змагання за успішне виконання планів третього, вирішального року п'ятирічки. Зміцнювати дисципліну праці, зменшити втрати робочого часу — нині не абстрактне поняття, а вимога часу.

Партійна, профспілкова організації і виробничий відділ Донецького УВП нагромадили чималий досвід по вихованню глухих. Заспівувачами соціалістичного змагання стали на підприємстві колективи складального, пресового, штампувального і карнізного цехів. Не відстає від них також і колектив інструментального цеху. На підприємстві вже стало традицією проведення конкурсів за професією, вшанування передовиків виробництва. Такі заходи виховують почуття гордості за свою професію, за приналежність до робітничого класу.

Виховання і розвиток у трудівників підприємства кращих якостей — сумлінності, дисципліни, тісно пов'язане з рішенням осудом тих, хто не дорожить робітничою честю, допускає прогули, запізнюється на роботу. Раніше на нашому УВП траплялися випадки запізнень на роботу, а деякі робітники, зокрема А. Маслак, І. Голодов допускали прогули. Зовсім інша картина тепер. Порухення дисципліни трапляються дуже рідко і розцінюються як порушення, як надзвичайна подія.

Міцна трудова дисципліна сприяє ритмічній роботі підприємства. Партійна і профспілкова організації УВП постійно ведуть роботу, спрямовану на виховання у трудівника дисциплінованого і сумлінного ставлення до виконання доручених обов'язків, а також ведуть боротьбу з тими, хто ганьбить честь колективу.

Б. ТУРКІН.

ПРАВОФЛАНГОВІ П'ЯТИРІЧКИ

Закінчивши 9 класів Миколаївської школи-інтернату для глухих дітей, Петро не думав над тим, яку йому обрати спеціальність. Ще під час навчання в школі він уподобав столярну справу, тоді ж оволодів первинними навиками майбутньої професії. Це й привело його до Миколаївського УВП.

Можливо і зараз П. Плахотник працював би в Миколаєві, якби доля не завела його до Черкас. Багато років минуло з того часу.

Як він сам говорить, йому дуже поталанило, бо працює в цеху, де керівником добрий і вимогливий майстер І. Н. Циховський. Цікаво, що І. Циховський теж вважає себе в деякій мірі щасливим, бо в цеху багато таких людей, як Петро Плахотник.

Петро Семенович досконало оволодів професією верстатника. Верстат, за яким він працює, завжди у повному навантаженні. Милується точністю рухів його рук.

За сумлінну роботу і постійне перевиконання виробничих завдань, йому, одному з перших в цеху було присвоєно звання ударника комуністичної праці. Змінні завдання робітник виконує на 170—180 процентів.

З особливим піднесенням працює П. Плахотник в третьому, вирішальному році дев'ятої п'ятирічки. Свій річний план він виконав достроково і працює в рахунок 1974 року. Зобов'язання на дев'яту п'ятирічку робітник прагне виконати в 1974 році, або на початку 1975 року.

Скромність, ввічливість, любов до праці — характерні риси ударника комуністичної праці Петра Семеновича Плахотника, який є заспівувачем соціалістичного змагання на Черкаському УВП.

Г. КУЗУБ.

ТРУДОВА ЕСТАФЕТА

ПРИЙНЯТА

Нещодавно в Артемівському будинку культури УТОГ відбувся вечір трудової слави. На нього прийшли кращі люди УВП — передовики виробництва, ветерани праці. Серед них змінні майстри Є. Жеребцова, Г. Шиян, інженер Ю. Мешков, які в свій час закінчили виробниче навчання. Гостями на вечорі були і представники компактних груп УТОГ, що працюють на державних підприємствах, педагоги вечірньої школи робітничої молоді № 3, учні учбово-виробничого навчання.

Відкривається вечір віршем, який виразно читають ведучі:

Сьогодні поздравляем тех,
Кто славно, героически
Родной стране несет успех
Трудом коммунистическим.

...А коли прозвучали останні слова:

К великому счастью возносит планету
Народа советского труд.
И нам молодым принимать эстафету
Из крепких мозолистых рук.

Видно, як світлішають обличчя робітників. Уважно слухають вони зворушливі слова віршів, і кожний відчуває почуття гордості за свою працю, за свій народ.

Всі присутні встають, коли до залу ветеран праці УВП О. Є. Сибірева вносить трудовий Червоний прапор колективу. Урочисто проходить вона повз випускників групи виробничого навчання 1973 року, які вишукувались, затамувавши подих. Сьогодні в їх житті знамена подія — молоді майстри швейної справи ввійшли в робітничий колектив підприємства.

Виступає директор Г. О. Бондаренко;

— Був час, коли на нашому УВП працювало всього 10—13 швей, а тепер в цехах працює 225 швейників. Всі вони в свій час пройшли курс виробничого навчання безпосередньо на підприємстві, стали робітниками високої кваліфікації, майстрами своєї справи, які працюють на совість, примножують трудові здобутки колективу, його славні традиції, — сказала вона.

Звертаючись до випускників, Галина Олександрівна тепло і зворушливо закінчила свій виступ:

— Високо несіть прапор робітничого класу. Віддавайте всі сили праці, примножуйте здобутки рідного колективу. Вносячи свою долю у спільну справу, — боротьбу трудівників за присвоєння УВП звання «Колектив комуністичної праці», — ви на ділі доведете свою готовність продовжувати славні традиції старшого покоління робітничого класу.

Звучать слова урочистої обіцянки молодих робітників:

— Любити працю!
— Жити і працювати по-комуністичному!
— Вчитися самому й передавати свій досвід товаришам по праці!
— Всі сили та енергію віддавати виконанню завдань, поставлених перед робітничим класом рідною Комуністичною партією!

До Червоного прапора підходить випускниця виробничого навчання цього року Галина Липатова. Ставши на коліна, обережно підносить вона до обличчя кінець прапора, гаряче цілує його. Ніби ще раз дає клятву вірності праці на все життя. За нею підходять до прапора й інші випускники.

Заступник директора підприємства по навчально-виховній роботі Г. Х. Жеребцов вручає випускникам «Робітничі путівки». Сяють радістю і гордістю обличчя молодих виробничиків — Неллі Прокопенко, Олексія Процова, Михайла Бодрівського, Анатолія Іщенко та інших.

Тепло привітав молоді старий комуніст Р. С. Компанієць, начальник цеху масового пошиття О. М. Грицина.

Вечір посвяти в робітничий клас закінчився. Трудову естафету прийняли працювати, чесні руки молодих, які зроблять все, щоб примножити здобутки старших товаришів — передових робітників колективу Артемівського учбово-виробничого підприємства.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

ІЗ ВИПЕРЕДЖЕННЯМ ГРАФІКА

Цех пресування виготовляє в основному деталі до електроарматурних виробів. Але основні вироби — це штепсельні з'єднання типу ШСВ-20 і реле РПУ-2. Вони мають велике значення для потреб народного господарства нашої країни. Їх використовують на багатьох електроустановках та електроприладах. Штепсельні з'єднання і реле пускоступення з'єднання ШСВ-20 поставляються також і на експорт.

На поточний рік виробничим планом нашому цеху передбачено

виготовити 32 тисячі штук основних корпусів ШСВ-20. Виходячи з цього, колектив цеху пресування зважив усі свої можливості і резерви. І завдяки ритмічній роботі всіх ланок, та їх взаємодії, високій трудовій дисципліні самих виробничиків, а також мобілізації внутрішніх ресурсів, ми вже виконали річне завдання.

Ми також працюємо із значним випередженням графіка і по випуску інших виробів.

Вагомий внесок у виконання завдань третього, вирішального року п'ятирічки роблять — В. Степаненко, Н. Черненко, З. Шевченко, О. Савенко та інші.

М. РИБАЛЬЧЕНКО.

Успішно завершили виробничі завдання вересня і третього кварталу меблювальники Бродівського учбово-виробничого підприємства. Нині в цехах і на ділянках розгортається соціалістичне змагання на честь 56-річчя Великого Жовтня.

На фото (справа наліво) столяр В. Ф. Шмельов,

який щоденні змінні завдання виконує на 120—125 процентів, С. А. Лужний — на 115—120 процентів.

Вони обидва значно випереджують особисті соціалістичні зобов'язання і вже працюють в рахунок 1974 року.

ЯК ВИ ГОТУЄТЕСЬ ДО ЗИМИ?

ХЕРСОН.

Наше підприємство невелике, розміщене в двоповерховому будинку. Виробничі площі вже не задовольняють зростаючі потреби підприємства і його колективу. Незважаючи на те, що для Херсонського УВП будуються нові світлі і просторі корпуси, у нас багато робиться для того, щоб ще до введення в дію нових приміщень підприємство працювало ритмічно на існуючих площах.

Адміністрація, партійна і профспілкова організації потурбувалися про те, щоб підготувати підприємство до роботи в зимових умовах і наш колектив мав найбільш сприятливі можливості для плідної роботи.

Враховуючи, що розв'язання цього питання залежало від вчасно розроблених заходів, у нас ще в лютому були складені плани по підготовці підприємства і гуртожитку до роботи в осінньо-зимовий період.

Це дало змогу вести роботу більш цілеспрямовано, приділяти основну увагу найбільш важливим ділянкам, з більшим обсягом робіт і в ході їх виконання вживати заходів для усунення недоліків. А

також виграти час, щоб потім не витрачати зусиль на надолуження прогаданого.

За станом на кінець вересня всі намічені заходи в основному виконані. Утеплені всі приміщення, пофарбовані стіни, двері. Завершено ремонт печей і очистка димоходів, а також скління вікон. В даний час вживаються заходи на усунення окремих недоробок.

Паралельно з цими заходами на підприємстві встановлені навіси для нового устаткування, яке ми одержуємо для встановлення у виробничих корпусах, які будуються. Завершено також всі основні роботи по ремонту гуртожитку.

Отже є всі підстави сказати, що трудовий колектив Херсонського учбово-виробничого підприємства зустрине зиму у всеозброєнні, і зможе докласти зусиль на успішне завершення виробничих завдань вирішального року дев'ятої п'ятирічки.

Л. КОНСТАНТИНОВА,
заступник директора Херсонського УВП по навчально-виховній роботі.

ЛЬВІВ.

Кожному зрозуміло, що успіхи виробничого колективу в цілому значною мірою залежать від того, які умови праці створюються для робітників безпосередньо на їх робочих місцях. Це особливо відчувається на тих УВП, де не завжди вчасно приділяють належну увагу підготовці до роботи в осінньо-зимовий період. Іноді на таких підприємствах восени і взимку дають себе знати і раптові похолодання, і часті дощі, і навіть сніг. Вони ведуть до несвоєчасного заб-

печення сировиною, невиправданих простоїв техніки, порушення ритмічності роботи підприємства, погіршення якості його продукції, а то й до зривів у виконанні місячних завдань.

У третьому, вирішальному році п'ятирічки учбово-виробничі підприємства і культзаклади Львівської обласної організації УТОГ підготовку до роботи в осінньо-зимовий період розпочали ще весною. Ця робота проводилась відповідно до заздалегідь намічених планів та виділених коштів. Ремонти виробничих приміщень, будинків культури і клубів, гуртожитків і червоних кутків проводились під керівництвом самих керівників підприємств та культзакладів і при безпосередній допомозі з боку обласного відділу УТОГ.

На сьогодні усі наші УВП і культзаклади до роботи в осінньо-зимових умовах готові: повністю закінчено ремонт виробничих приміщень, гуртожитків, червоних кутків, будинків культури і клубів. На Дрогобицькому УВП введено в експлуатацію нову котельню. Закінчується будівництво, і в Бродах, де буде заселено новий гуртожиток на 112 місць і 20 квартир. В новому гуртожитку Львівського УВП-1 уже поселились учні виробничого навчання нового набору.

Для трудящих учбово-виробничих підприємств Львівщини створені всі умови, необхідні для забезпечення високопродуктивної праці, навчання, активного цікавого й змістовного відпочинку. І нема сумнівів у тому, що завдання, поставлені перед ними в 1973 році, будуть не тільки виконані, але й значно перевиконані.

І. ДИНКЕВИЧ,
голова Львівського облівідділу УТОГ.

7 ВЕРЕСНЯ—ДЕНЬ УЧИТЕЛЯ

Вже другий рік, як ми навчаємось в Київському технікумі легкої промисловості. І де б ми не працювали — в майстернях, лабораторіях, спеціалізованих кабінетах чи аудиторіях, ми завжди із вдячністю згадуємо своїх перших наставників спеціальних шкіл-інтернатів для глухих і слаббачуючих дітей. Це вони, сурдопедагоги спецшкіл допомогли нам оволодіти основами науки, дали знання і прищепили любов до праці.

Комуністична партія і радянська держава надають великого значення, і часті дощі, і навіть, сніг. Воно наші країни. Тому на заняттях ми прагнемо міцно і глибоко засвоїти ведучі дисципліни. Щоб бути грамотним і високоосвіченим техні-

ком-технологом швейного виробництва, ми вивчаємо нову швейну техніку, передову технологію крою та пошиття, високопродуктивні методи праці, які застосовуються на передових підприємствах країни. У нашій групі глухих студентів (всього чотири групи в технікумі) найкращі успіхи мають Маша Андібир, Маша Бобик, Рая Хорина, Зоя Надточа, Наташа Шевчук.

Разом з чуючими у технікумі ми беремо активну участь в різних господарських та культурних заходах. У радгоспі «Пуша-Водича» ми допомагали збирати фрукти. Норми виконували на 115—120 процентів. Часто виступаємо у культзаходах Київського Палацу культури ім. А. В. Луначарського.

СПАСИБІ НАСТАВНИКАМ

Ми розуміємо, що наше головне завдання вчитися, добре вчитися. Свято — День вчителя буде також і нашим святом. У цей день ми щиро, від усього серця піднесемо своїм наставникам-вчителям яскраві живі квіти і подякуємо їм за їхню благородну працю.

О. МОСКАЛЕНКО,
староста групи.

Колектив Київського дослідного підприємства вже декілька років надає шефську допомогу робітникам Димерського радгоспу (Києво-Святошинський район).

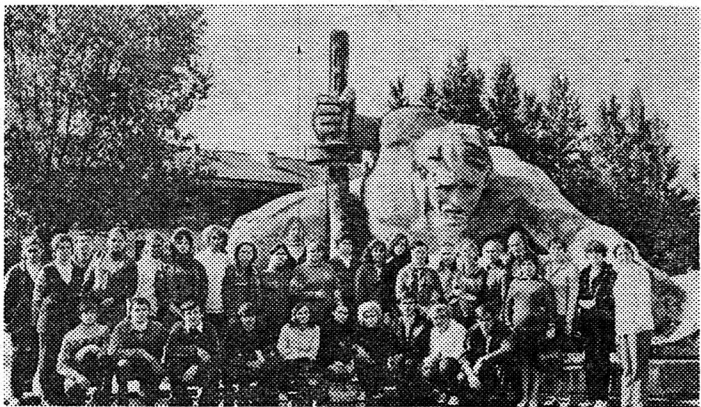
І в цьому році колектив декілька разів виїздив в радгосп на збирання овочів.

На фото: робітники пресувального цеху на збиранні овочів.

Фото Ф. БЕЗБОРОВОДА.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

Субота, 6 жовтня 1973 р.

В цьому році минає 30 років з дня визволення від німецько-фашистської окупації багатьох міст і сіл України.

Рівно через місяць — 6 листопада — минає 30 років з дня визволення столиці України—Києва.

І влітку, під час відпусток, і цієї золотої осені, не припиняється потік екскурсантів до міст-героїв, до священних місць, які нагадують радянським людям про безсмертний подвиг воїнів у Великій Вітчизняній війні.

На фото: група робітників Вінницького УВП, яка відвідала недавно Брестську фортецю-герой.

ДОРОГА НА ХАТИНЬ

Для слухачів школи комуністичної праці Білоцерківського УВП була організована екскурсія в столицю Радянської Білорусії — Мінськ.

Знайомлячись з визначними місцями білоруської столиці, екскурсанти побували біля меморіального комплексу — пам'ятника Хатині — одного з білоруських сіл, знищених німецькими окупантами.

На 55 кілометрі по Логойському шосе з Мінська, дорога повертає на Хатинь. До місця трагедії білоруського села, кожний кілометр повороту позначений білою мармуровою брилою. Після п'ятої — ліс, по якому проїжджали ми, немов розступився, щоб показати злочини фашизму. Перед нами бронзова скульптура людини, яка пройшла через вогняне пекло. На обличчі — біль і гнів, страждання і помста. Вузуваті руки бережно тримають нерухоме тіло сина, якого не вдалося врятувати. І здається, що ось він розкриє уста і вигукне: «Прокляття війні! Хай буде проклятий фашизм на вічні часи!».

Символічний сарай з чорного лабрадориту показує місце мученицької смерті 149 жителів Хатині, серед яких було 76 дітей.

Не можна без болю і гніву читати звернення мертвих до живих, висічене на білому мармурі: «Люди добрі, пам'ятайте: любили ми життя і Батьківщи-

ну нашу, і вас, дорогі. Ми живцем згоріли у вогні. Наше прохання до всіх: хай скорбота і сум обернуться в мужність вашу і силу, щоб могли ви навічно утвердити мир і спокій на землі. Щоб віднині ніде і ніколи не вмирало життя в полум'ї пожежі!».

Серце стискалося у кожного з нас, коли ми проходили по сільській вулиці, де замість хат із соснового дерева, стоять вінця із шлакобетону, кольору сірого попелу, попереду яких стоять символічні хвіртки з сірого бетону. На символічних трубах посередині зрубу написані імена і прізвища колишніх господарів садиби, які загинули 22 березня 1943 року від рук фашистів.

Фашистські вироки за час окупації спалили більше 9200 білоруських сіл, 136 з них, як Хатинь, назавжди стерті з лиця землі.

Нема Хатині — дзвонять дзвони, які вічно будуть нагадувати людям про трагедію, що відбулась тут, нагадувати про те, щоб живі берегли мир і спокій на нашій планеті.

Хатинь — акт обвинувачення проти фашизму, який вічно нагадуватиме нашому народові, особливо молоді, за велику відповідальність живих перед пам'яттю полеглих.

Н. ГУЛЬДЯШЕВА,
заступник директора Білоцерківського УВП.

ПО-УДАРНОМУ, НА СОВІСТЬ

Лише сім глухих трудівниць працюють на Ялтинській фабриці індивідуального пошиття й ремонту верхнього одягу. Вся фабрика знає їх в обличчя. І не тільки тому, що між членами УТОГ зав'язалася глибока, щира дружба, і їх часто можна побачити в гурті. Працею своєю, сумлінним ставленням до виконання замовлень, здобули вони на фабриці добру славу.

Про це красномовно свідчить і той факт, що нині портрети трьох з цих швей красуються на фабричній дошці пошани.

По-ударному несуть трудову вахту третього, вирішального року п'ятирічки Катерина Крайнова, Раїса Люта, Галина Чепуріна. Остання з них нагороджена медаллю «За трудову доблесть». На відзнаку 100-річчя з дня народження В. І. Леніна».

17 років трудиться на підприємстві Ганна Анчиполівська. Вона також нагороджена багатьма грамотами. Часто працюючі трудівниці адміністрація фабрики відзначає

подяками із занесенням у трудову книжку.

25 років ударної праці віддала фабриці Поліна Лівшиць. Вже понад 10 років трудяться сумлінно тут Анфіса Ясевич та Катерина Виставкина.

Наймолодша серед членів компактної групи Катерина Крайнова. Її трудовий стаж на цьому підприємстві становить п'ять років.

Тепло відгукується про роботу глухих швейниць директор фабрики Ганна Киричак.

— Різноманітні замовлення виконують ці трудівниці. То вони шиють штани, то костюми, то халати, то ще щось, що потрібне замовникові. Але за що б не взялись — зроблять на совість і швидко, по-ударному. Ми часто ставимо глухих трудівниць у приклад іншим, чуючим молодим швейницям. Особливо самовіддано трудяться члени УТОГ у третьому, вирішальному році п'ятирічки, з честю виконуючи і перевиконуючи особисті соціалістичні зобов'язання.

Р. СКОВОРОДНИКОВ.

ЗЛІТ ПЕРЕДОВИКІВ

Цими днями у Каховському клубі УТОГ, що на Херсонщині, відбувся районний зліт передовиків сільського господарства і промисловості, членів нашого Товариства.

Для учасників зльоту була прочитана цікава лекція про розвиток сільського господарства у дев'ятій п'ятирічці, після чого виступили передовики сільського господарства та промисловості Каховського району, які розповіли про свої успіхи у праці та плани на майбутнє, поділилися досвідом.

Особливо хвилюючими були виступи Т. Гаценко та С. Старунова. Т. Гаценко працює поштаркою. За сумлінне ставлення до виконання своїх обов'язків її нагороджено багатьма цінними подарунками і грамотами, зокрема, Грамотою Міністерства зв'язку СРСР.

С. Старунов багато років працює шевцем. Свої змінні завдання він виконує на 105—110 процентів, виготовляючи взуття тільки високої якості. Щороку він навчає шевській справі по 6 учнів, з любов'ю передає їм свій багатий досвід.

Голова Херсонського облвідділу УТОГ В. О. Ткаченко розповів учасникам зльоту про роботу всієї організації УТОГ, про її досягнення і завдання на завершальному етапі вирішального року п'ятирічки.

На закінчення учасникам зльоту — передовикам сільськогосподарського виробництва і промисловості були вручені цінні подарунки. Колектив художньої самодіяльності Херсонського будинку культури УТОГ дав цікавий концерт.

Наступного дня для учасників зльоту було організовано екскурсію до легендарної тачанки, на ГЕС та в інші визначні місця міста.

Н. ПЕРОВА,

перекладачка Херсонського облвідділу УТОГ.

Редактор **О. БОРИМЧУК.**

Наша адреса: 252005, м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74,
«Наша жизнь — орган Центрального правління Украинского общества глухих».

Київ, друк. УВП-3, зам. 1461—5000. 73 р.

КУРСОВА БАЗА УТОГ

оголошує додатковий набір на курси підготовки клубних працівників

На курси підготовки клубних працівників приймаються особи віком до 30 років, які мають освіту не нижче 12 класів школи глухих, 10 класів школи туговухих або 8 класів масової школи.

Строк навчання — 2,5 року.

Спеціальність — клубний працівник.

Початок занять — 10 листопада 1973 року.

Вступні екзамени — 29—31 жовтня 1973 року з таких дисциплін:

1. Переказ (російською або українською мовою — за вибором вступника).

2. Література (усно, в обсязі 12 класів школи глухих або 10 класів школи туговухих).

3. Перевірка акторських даних (виконання вступником драматичного етюд на задану тему).

Вступники подають такі документи:

1. Заяву;
2. Свідоцтво про освіту;
3. Автобіографію;
4. Рекомендацію обласного відділу УТОГ;
5. Характеристику з місця роботи чи навчання;
6. Медичну довідку про стан здоров'я (форма № 286).

Паспорт пред'являється особисто.

Особи, зараховані на курси забезпечуються:

триразовим харчуванням (безкоштовно) із розрахунку 30 карбованців на місяць, гуртожитком (безкоштовно), стипендія — 21 карбованець на місяць.

Адреса Курсової бази: Київ-21, Кловський спуск, 18/20.

Приїзд на екзамени 29 жовтня.

НА МАРШІ ГПО

На Білоцерківському УВП відбулась спартакіада «Бадьорість і здоров'я». Для організації і проведення спартакіади був затверджений оргкомітет, запрошена суддівська колегія із спортивного товариства «Спартак» в складі 5 чоловік.

Всі учасники спартакіади були розбиті на групи за віком і здавали нормативи на відповідні ступені комплексу ГПО. В спартакіаді взяло участь 112 чоловік, всі учасники були розбиті на команди.

Дуже цікаво пройшов конкурс на приготування туристського сніданку, та швидкість напинання намету.

Активну участь в спартакіаді прийняли майстри дільниць, ветерани праці, колишні спортсмени Н. С. Поперечна, М. А. Норченко, Ф. А. Карук, Е. М. Штика — всі вони здали норми на золотий значок V ступеня. Нормативні комплексу ГПО здали 61 чоловік, серед них III ступеня — 3 чоловіка, IV ступеня — 35 чоловік, V ступеня — 23 чоловіка.

Після завершення спартакіади відбувся вечір, на якому командам переможцям були вручені кубки.

Перше місце завоювала команда № 3 (капітан М. А. Норченко), друге місце — команда № 1 (капітан — Н. С. Поперечна), і третє місце команда № 2 (капітан Ф. А. Карук).

Того ж вечора всім, хто здав нормативи ГПО були вручені значки і подарунки.

Здача нормативів ГПО на УВП продовжується.

Н. ГОЛОВАЧОВА.

ІЗ ЛІРИЧНОГО ЗОШИТА

ОСЕННИЕ МОТИВЫ

Я вышел из дому
Под ветра тихий свист,
Под звездный блеск
Холодный и осенний...
В большом окне
Отеля «Интурист»
Кружились в вальсе
Вихревые тени.
Не слыша ветра
Тихий стон и плач,
Не слыша звуков
Яростного вальса,
Я долго шел,
Накинув серый плащ,
В вечернем блеске
Мокрого асфальта.
И звезды бледные
На небе, как магнит,
Притягивали взор мой
Сквозь туман и брызги...
Уже зажглись
Над городом огни,
Над городом моим
Далеким мне и близким:

Он близок мне
И улицей крутой,
И той паузей
Трещиной в витрине,
Он мне далек
Своею суетой,
И морем звуков,
Недоступных ныне.
Погасли звезды,
Смытые дождем,
От черной дали
Глаз не отрывая,
Я возвращаюсь
Медленно в свой дом
Под гул и скрежет
Сонного трамвая.
В тумане рыжие
Разбрызганы огни
И фонарей качаются
Оранжевые блюдца...
Уходят прожитые
Нами дни,
Уходят дни,
Чтоб больше не вернуться.

И. САПОЖНИКОВ.

